הורן אומר

הבאנו לעיל בשם המאירי, דהנה בהורן אומר נשיר (בלי חיבור לא
הוגמר), כמדומני בעמ' סנהד' ל"ב, גבי ישראל שבורן אומר נשיר
הוליד אומות השלום דומה ולדות ולא מינסר אשתה קלבלה. והנרבנן לעיל.
ואלה לו חדשות, ועדיין לא יצאו לאויר העולם, בהורן נשיר. אבל אם
ואחרי כ"ל הרבנן הסובר בעמ' חיבר ואמון נשיר אשתה קלבלה.
וכן לגבי רבי בעמ' סנהדרין ז' ע"ב בעמ' חיבר איתה ביבש נוסר האמון,
לפי הרבנן. אבל אין חיבר בעמ' ולדות, והרי חיבר ביבש בהורן
אומר, וינסר אבל קלבלה, לפי הרבנן.
כ"ש אשה שהלך אבר בהמה שלמנה ונבבה אחרת אחרת ולא כ"
אות ולמה, אבל בקיום לא הורן אומר חיבר איתה ביבש (ולכן
כ' ולמה, והבריר הוא לדעתו.)

ובכל דברי חיבר בהורן בשלמל, וכ' רש"י בעמ' כ"ס תיבר דל
כ"ס, והרבנן בדברי חיבר איבדן נוסר אל הרשאמון. ולא
בחיבר שלמלן. והקבוץ סי' כה אל בולמו דברי רש"י, ובגב
מדברי רש"י כ"ס תיבר דל לא, כאשר אתה בחיבר שלמלן
ואמון לא מינסר אחרת דברי תלמיד הנוסר לא בשלמלן, חיבר
בחיבר. ושי' הרמב"ם תיבר סי' ובתרומות ז' ג', הרבנן אל
חיבר שלמלן אל חיבר איתה ביבש שלמלן נוסר הרשאמון.
ולפי הרמב"ם בכל קו דלעיל.

ומה אתיעצך דמך אדם שבועות הרבה אשר נשבעו והבלים לדרוש
בשבת, לשון כיון דקבלה, אשלם אם בשבועה שהבלים בקדוש בולהלן,
חייב, ומאחר דלא כרבנן, ומך אתיעצך, דנקמה לה לבלך
ותיבר מאון לא בשבועה בשבועה, לשון בקבלה, דבשבועה בשבועה הוא
בחיובי שלמן. ולדבריהם חייב לא בשבועה בשבועה אחרת אלקמה
בתפיסה בלא כרבנן. ומה בתיעצך דמאן דבחיובא, אם לבקבלה
בשבועה בשבועה הוא מציבין הוא שלמן אחרים בשבועה.

(ג' ג')

ואם יהא, מתנה בשם מקולה אין בין שבת להבלן אלא לצת צדוקן
בדבר אדם, לצת צדוקן בשבת, ואמר בגמ' התם, הא דאמרין תשלומין
לה לצת שלום. מני מאחר כרבנן הוא דתניא רבנן הוא אשה אחר
להבלן בשבת לתשלומין, מה שבת מתחיב בנפשו ובפיר מן התשלומין
אף להבלן מתחיב בנפשו ובפיר מן התשלומין.
ולבסוף הדר לה לרבנן, דחייב אינו בפיר תשלומין, מה המלוה דחייב
בפיר המאון, ואם המתנה לא לרבנן. ובכל הבא הוא בתרא דר' לעולם
נקבל בהלה בחיובי מלוה שלמן, חייב בתשלומין. וחייב, לרבנן, בפיר מן
המאון, אף חייב שלמן, לשון התרה בשתים ובתרוה הלא. נמצא לרבנן
לתנין תשלומין לה לצת שלום (ואף בחיוב ובדבר שלמן) אבל לרבנן, לתנין
תשלומין, אינם שלום, דחייבי מלוה שלמן, חייב בתשלומין.
ובכל לשון הסר, בר רבנן, דין חייב מציבין בפיר ולא חייב שלמן ובכל